

ĐỪNG MẮC BÃY CỘNG SẢN !

Những người đang dẫn thân đấu tranh cho tự do dân chủ thường do lòng yêu nước và lương tâm thúc đẩy mà dẫn thân vào công cuộc đầy khó khăn và nguy hiểm này. Thông thường, họ chẳng hề được đào tạo hay chuẩn bị gì trước cho công cuộc này. Ngoại trừ thành viên của các đảng phái được tổ chức của họ đào luyện hẳn hoi, hầu hết các nhà đấu tranh chỉ học được cách đấu tranh, tránh được những lầm lỗi nhờ rút kinh nghiệm qua quá trình tranh đấu theo kiểu nghề dạy nghề.

Trái lại, phía đối thủ của họ thì Công an và Cán bộ Cộng Sản được đào tạo tương đối kỹ lưỡng, có căn bản để đối phó với lực lượng đấu tranh dân chủ thường thành hình một cách thiếu tổ chức, khá lỏng lẻo và dễ xâm nhập. Chúng được đào tạo một cách bài bản tại trường lớp về phương cách phá hoại, đàn áp, làm suy yếu, gây chia rẽ hàng ngũ đấu tranh, thậm chí bằng những trò hết sức bỉ ổi, gian trá, hạ tiện, tiểu nhân, vô đạo đức và tàn ác. Đối với việc phá hoại bằng những trò bẩn thỉu này, phải nói rằng chúng hết sức thông minh, ma mẫn, đầy mưu mô, thủ đoạn (mặc dù đối với việc xây dựng một xã hội lành mạnh, hạnh phúc, tiến bộ, chúng lại tỏ ra hết sức ngu xuẩn).

Để phá hoại hàng ngũ đấu tranh dân chủ, chúng được đào tạo một cách chuyên nghiệp hầu tác động và lái cuộc đấu tranh chống lại chúng theo chiều hướng ít hại nhất hoặc có lợi nhất cho chúng. Để làm được điều đó, chúng được huấn luyện khả năng nghiên cứu tâm lý, tìm hiểu khuynh hướng của từng người, đặc tính của từng tổ chức đấu tranh, và phương pháp tận dụng những đặc tính ấy theo hướng bất lợi nhất cho phía đấu tranh và có lợi nhất cho phía chúng.

Chúng đặc biệt quan tâm đến những người có những đặc tính sau đây, là những người chúng dễ dàng lợi dụng để lái theo hướng có lợi cho chúng:

– **Những người ham danh, tự kiêu, tự phụ, thích được khen, thích nổi...** Những người này rất dễ sa vào kế khích tướng. Chỉ cần bọn nằm vùng khen ngợi một vài câu là họ dễ dàng làm theo điều chúng khuyến khích. Những điều chúng khuyến khích này mới nghe có vẻ sẽ tạo thành tích cho họ trong cuộc đấu tranh, nhưng xét cho kỹ thì rất bất lợi cho đại cuộc.

– **Những người háms lợi, háms tiền...** Những người này rất dễ bị chúng mua chuộc bằng tiền bạc, lợi lộc...

– **Những người ham gái, hiếu sắc, thích say sưa rượu chè...** Những người này rất dễ sa vào

bầy "mỹ nhân kế" để rồi bị buộc phải làm theo chỉ thị của chúng, hoặc bị phục rượu cho say nên mất tự chủ, dễ dàng sa bẫy "mỹ nhân kế" hoặc sẵn sàng tiết lộ những điều bí mật mà bình thường dù có chết họ cũng không chịu nói...

– *Những người hay nóng nảy, nóng tính, dễ bực bội, phản ứng vội vàng...* Những người này là mối ngon cho bọn chúng "đâm bị thóc, thọc bị gạo" bằng những tin đồn thất thiệt, để rồi họ đánh phá và thù hận những người cùng chiến tuyến với họ...

– *Những người nhiều tham vọng, thích quyền lực, thích điều khiển, thích ép buộc người khác làm theo ý mình, có tinh thần bè phái, những người có tính thù vặt, hay nghi ngờ, những người hay ganh tị, không muốn ai hơn mình...* Những người này chúng không cần can thiệp hay thúc đẩy, họ cũng tự động mật sát, bêu xấu những người giỏi hơn họ, khác tư tưởng hay lập trường với họ, để rồi phát sinh chia rẽ trầm trọng trong cộng đồng hay tổ chức của họ.

Nói chung, đó là những người coi "cái tôi" của mình quá nặng. Họ bị Cộng Sản sai xử, họ làm theo sự điều khiển khôn khéo và kín đáo của chúng mà không biết: cứ tưởng mình chống Cộng rất hữu hiệu, nào ngờ mình đang vô tình làm tay sai cho chúng, hay ít ra là tiếp tay làm những điều có lợi cho chúng.

Hiện nay, Cộng Sản lợi dụng tính tình của những người trên phối hợp với sự lợi hại của các phương tiện thông tin trên Internet để đánh phá hàng ngũ đấu tranh dân chủ tại quốc nội cũng như các cộng đồng Người Việt Quốc gia tại hải ngoại, gây chia rẽ, hạ uy tín những người hay những tổ chức đấu tranh đang thật sự gây bất lợi cho chúng.

Hiện nay, tại quốc nội, công nghệ Internet, với những website, facebook, email và các diễn đàn của các nhà đấu tranh dân chủ, của các blogger, đang làm cho CSVN khốn khổ. Vì với những phương tiện này, chúng không còn khả năng lường gạt người dân bằng những luận điệu tuyên truyền láo khoét, không còn bưng bít được những hành động phi nhân, tàn ác, cướp bóc, nhất là không ém nhẹm được những hành vi bán nước của chúng. Chúng đang bị người dân lột mặt nạ, đó là điều rất nguy hiểm cho sự tồn tại của chúng.

Tuy nhiên, tại hải ngoại, chính công nghệ Internet này, với sự lợi dụng gian xảo và thâm hiểm của bọn nằm vùng, cũng đang làm cho các Cộng đồng Người Việt Quốc gia tại hải ngoại bị bắn loạn, chia rẽ và suy yếu. Với phương pháp "đâm bị thóc, thọc bị gạo", chúng làm cho Người Việt Quốc gia, với phương tiện Internet, tạo nghi ngờ lẫn nhau, thù hận nhau, đánh phá lẫn nhau.

Một khi nghi ngờ, bực bội, ghen tị nhau, thì với phương tiện Internet sẵn trong tay, người ta dễ dàng mật sát, chửi bới nhau. Chỉ cần một cái "bấm chuột" là những lời hạ uy tín nhau ấy

được tung ra khắp thế giới, đến với mọi người... Hai người mặt sát, tố cáo nhau, nhưng có hàng trăm người khác đọc, nghe... Trong đám người này, nhiều người lại tiếp tục chuyển những lời chửi bới ấy đến hàng trăm người khác. Thế là khuyết điểm của nhau, thường không thực hoặc được phóng đại lên bị phơi bày trước công luận, khiến cả hai đương sự đều bị mất uy tín và bị loại khỏi cuộc chiến. Nhiều người đấu tranh khác thấy tình trạng chia rẽ ấy liền chán nản, bèn âm thầm rút lui khỏi vòng chiến, phó mặc chuyện đấu tranh cho những người còn lại.

Thế là Cộng đồng Người Việt cứ tự cắt tay chặt chân của mình bằng cách loại trừ khỏi vòng chiến những người cùng đấu tranh với mình, khiến lực lượng đấu tranh ngày càng ít người và suy yếu đi.

Chúng ta cứ chê bai Cộng Sản ngu xuẩn, thế còn chúng ta thì sao? Chúng ta có bao giờ tự xét mình không?

Chính "cái tôi" được đặt quá nặng nơi mỗi cá nhân, mỗi đoàn thể đã tiếp tay hữu hiệu giúp Cộng Sản nắm vùng tại hải ngoại thành công trong việc làm tan nát nhiều tổ chức, nhiều cộng đồng của Người Việt Quốc gia tại hải ngoại.

Nhiều người chủ trương phải loại trừ được những tay sai trong hàng ngũ Người Việt Quốc gia để làm cho hàng ngũ Quốc gia trở nên trong sạch và nhờ đó mạnh lên. Chủ trương như vậy thì quả quá đúng về mặt lý luận, nhưng thực tế lại không được như lý luận. Điều này tương tự như nhà nông thấy cỏ mọc chung với lúa. Nếu cứ để cỏ tiếp tục mọc như thế, chúng sẽ lấn át lúa làm lúa mọc yếu và chỉ ra được những bông lúa lép. Chủ trương phải sớm nhổ cỏ xem ra là điều rất sáng suốt. Nhưng thực hiện điều ấy khi cây lúa còn non, nhà nông dễ dàng nhổ oan vô số cây lúa, vì việc phân biệt cây nào là lúa cây nào là cỏ quả rất khó. Cuối cùng, thì số lúa bị nhổ oan rất nhiều khiến vụ lúa bị thất thu không kém gì những thửa ruộng để cỏ mọc tự do. Những nhà nông có kinh nghiệm thì cứ để cỏ mọc chung với lúa cho đến khi lúa và cỏ có thể phân biệt được rõ ràng mới ra tay tận diệt cỏ.

Việc diệt trừ tay sai Cộng Sản tại hải ngoại có thể bị Cộng Sản lợi dụng. Chúng cứ giả danh những người chống Cộng để chụp mũ, để vu oan giá họa cho người này người nọ. Chúng nhờ tay những người chống Cộng để loại trừ những người đang gây bất lợi cho chúng theo kế "tá đao sát nhân". Nếu chúng ta không chịu suy xét cho kỹ, sẵn sàng tin theo những tuyên truyền dai dẳng và thiếu chứng cứ từ những tên tay sai Cộng Sản qua email, trên các diễn đàn, đồng thời lại tiếp tục chuyển đến nhiều người khác những email mặt sát ấy, thì hóa ra chúng ta vô tình tiếp tay cho Cộng Sản. Và hậu quả cuối cùng là Cộng đồng Người Việt Quốc gia tan nát vì chia rẽ thành nhiều phe: phe hiểu và bênh vực nạn nhân, phe chống nạn nhân, rồi hai phe ấy trở thành chống nhau, v.v.

Rất nhiều người hoặc tổ chức có thành tích đấu tranh lâu dài và làm được nhiều chuyện rất hữu ích. Những người này chỉ cần một lần bị hiểu lầm hoặc một lần sai lỗi do nhận định sai hoặc quá vội vã, thì Cộng Sản sẽ lợi dụng ngay sai lỗi này, thổi phồng nó lên, thêm mắm thêm muối cho thật ly kỳ. Thế là những người chống Cộng cả tin hòa nhau đánh phá họ để loại họ ra khỏi "vòng chiến". Lực lượng đấu tranh dân chủ vì thế mất đi một số người. Sự việc cứ tiếp tục như thế năm này sang năm khác, lực lượng đấu tranh dân chủ không còn bao người. Một cách đại thể, chống Cộng kiểu đó thì hẳn nhiên không phải là khôn ngoan.

Do đó, thiết tưởng, muốn thắng được Cộng Sản như mọi người vẫn quyết tâm, hẳn nhiên phải thay đổi cách đấu tranh, chứ cứ đấu tranh kiểu sẵn sàng để mất người, sẵn sàng "chặt tay chặt chân mình" như thế thì quả là vô vọng!

(nguồn: <http://www.vietlandnews.net/forum/showthread.php?t=24567>)